

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2557

Vragen van het lid **Van der Ham** (D66) aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over *het bericht «Overheid verplicht Uitzending Gemist tot tijdslot»* (ingezonden 27 april 2012).

Antwoord van minister **Bijsterveldt-Vliegenthart** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap) (ontvangen 22 mei 2012).

Vraag 1

In hoeverre acht u het waarschijnlijk dat de maatregel om programma's voor boven de zestien jaar niet voor 22.00 uur te tonen bij «Uitzending gemist» effectief is in het beïnvloeden van het kijkgedrag van jongeren, gelet op het feit dat andere diensten op internet, zoals YouTube en de commerciële omroepen, zonder dergelijk tijdslot functioneren?

Antwoord 1

Ik vind het van groot belang dat minderjarigen worden beschermd tegen audiovisueel beeldmateriaal dat mogelijk schadelijk voor hen is. Dit is een gedeelde taak die ligt bij de overheid, de mediapartijen en bij de ouders zelf. De overheid geeft invulling aan haar aandeel in deze taak door dit in de Mediawet vast te leggen. Voor de publieke omroep heeft de wetgever ervoor gekozen om in de Mediawet (art. 4.6) deze beschermingstaak niet alleen van toepassing te laten zijn op zijn programma-aanbod op televisie maar eveneens op de uitzendingen op internet. Ik realiseer me dat dit geen waterdicht systeem oplevert. De reden om deze extra maatregel alleen op de publieke omroep van toepassing te laten zijn is dat dit past bij de taak en de voortrekkersrol die de publieke omroep heeft. Ik teken daarbij aan dat het momenteel slechts gaat om twee programma's die nu als gevolg van deze maatregel vanaf 22.00 uur op Uitzending Gemist bekeken kunnen worden. Ouders van jonge kinderen wordt op deze manier een veilige haven geboden op het internetplatform van de publieke omroep. Overigens wijs ik erop dat de programma's van de commerciële omroepen met een 16 jaar classificatie doorgaans buitenlandse films en series betreffen, welke – i.v.m. de auteursrechtelijke bescherming – niet gratis op hun internetplatform terug te zien zijn.

Vraag 2

Wat is uw reactie op het feit dat deze maatregel de toegang tot programma's voor boven de zestien jaar ook ernstig beperkt voor personen ouder dan zestien?

Antwoord 2

Ik realiseer mij dat deze maatregel ook personen boven de 16 jaar raakt. Echter, ook voor televisie geldt dat programma's met een 16 jaar classificatie pas na 22.00 uur te zien zijn. Daarnaast wil ik erop wijzen dat er bewust voor gekozen is om de maatregel alleen toe te passen op de programma's met een 16 jaar classificatie. Zo wordt onverhoedse confrontatie door minderjarigen met in ieder geval de meest mogelijk schadelijke programma's op het publieke internetplatform zo veel mogelijk vermeden en is getracht om de overige kijkers zo min mogelijk «te treffen».

Vraag 3

Bent u bereid met de Nederlandse Publieke Omroep (NPO) in overleg te treden over meer gerichte vormen ter uitvoering van de minimumleeftijdseisen, zoals een open familieslot of leeftijdsverificatie?

Antwoord 3

Deze maatregel is in goed overleg met de NPO tot stand gekomen. Hiermee wordt zoveel mogelijk de Mediawet nageleefd. In dit overleg heb ik de NPO te kennen gegeven dat een open familieslot niet de voorkeur verdient omdat hiermee de beschermingstaak volledig en alleen bij de ouders wordt neergelegd. Het beschermen van minderjarigen tegen mogelijk schadelijk beeldmateriaal is mijn inziens een gedeelde verantwoordelijkheid, ongeacht het platform.

De koppeling van programma-aanbod op het internet aan een tijdslot zie ik niet als een ultieme oplossing om minderjarigen tegen mogelijk schadelijk beeldmateriaal te beschermen. Een adequatere technische oplossing in de vorm van een leeftijdsverificatie-systeem dat minimaal hetzelfde beschermingsniveau heeft van een tijdslot heeft ook mijn voorkeur. Een dergelijk systeem is echter vooralsnog niet voorhanden. Daarom is met de NPO afgesproken om tot die tijd voor het tijdslot te kiezen. Het spreekt voor zich dat wanneer er een adequatere technische oplossing komt, het de NPO vrijstaat om hiervoor alsnog te kiezen.

Overigens, het beschermen van minderjarigen tegen mogelijk schadelijke content alléén volstaat niet langer tegenwoordig. Minstens zo belangrijk is dat minderjarigen de benodigde vaardigheden aanleren om ook zichzelf te kunnen beschermen en hen bewust te maken van wat ze online doen.

Daarom zet ik ook in op het bevorderen van mediawijsheid. Ook daarbij wordt de NPO betrokken.

Kortom: met mijn beleid probeer ik zoveel mogelijk te beschermen waar nodig en weerbaar te maken waar mogelijk.